

GONDOLATOK A GETSEMÁNÉ KERTBEN

Ma is oly sápadt fénnyel száll a Hold,
Mint azon a mély - könnyes éjszakán.
S úgy érzem - semmi nem lett más azóta ...
- De szívünk - jaj - még sebesebb - talán.

Úgy érzem, semmi nem lett más azóta ...
Hogy meghalt értünk - az Isten Fia.
Csak visszatérve - égetnek a könnyek ...
- Bűnös életünk - örök vádszava.

Úgy szeretnék ma este leborulni ...
Mint Jézus rég - az Olajfák hegyén.
Hiszen minden bűn - miért halni kellett -
- Minden bűn - olyan könnyesen - enyém.

Minden bűn - ami olyan lelkem mélyén
Mint el nem múló - keserű pohár.
Vezeklek ... s mégis - visszatér szívemben -
Bármilyen nagyon - s véres kínnal fáj!

Ha elmondhatnám egyszer - egyedül -
Szemközt Veled - Megváltó Jézusom -
Hogy milyen mély - a vád bennem - S lelkemben -
- Milyen végtelen - minden bűniszony.

Megértenéd-e, hogy nem tud szívemben
végeszakadni - egy mély éjszakának -
S hogy nem akartam - Uram - nem akartam ...
- Súlyos kereszttel - megterhelni vállad.

Hogy engem éget minden szenvedésed ...
És bennem fáznak a széttárt karok -
S míg sebeidet hűsítgetem mégis ...
Szólni kell - könnyes szavakkal - Teveled ...
- "Atyám, úgy legyen, amint akarod!"